

požívají 1½násobné částky plného důchodu, může býti zvýšen příplatek až do 1800 Kč ročně.

§ 3.

Pozůstalým po zraněných v § 1 přísluší rovněž příplatek k základnímu důchodu, a to vdovám, rodičům a oboustranně osiřelým sirotkům po 480 Kč ročně a jednostranně osiřelým sirotkům po 240 Kč ročně k důchodu, jehož požívají, při čemž děti nemanželské, o něž otec nepečuje, zemře-li jim matka následkem úrazu, buďtež postaveny na roveň sirotkům oboustranně osiřelým.

§ 4.

Příplatek k důchodu náleží jen osobám bydlícím v území republiky Československé, a to proti příslušné územní úrazové pojišťovně dělnické (zemské úřadovně pro pojištění dělníků na Slovensku v Bratislavě); pokud pak se úraz stal při provozování podniku, jehož zřízení byli podle § 4 zákona z 28. prosince 1887, č. 1 ř. z. na rok 1888, ve znění stanoveném článkem III. zákona z 10. dubna 1919, č. 207 Sb. z. a n., zproštění pojistné povinnosti, proti správě tohoto podniku; pokud se úraz stal při provozování podniku bývalých rakouských státních drah, proti československé státní správě železniční, pokud úraz se stal při provozování podniku bývalých uherských státních drah a pojištění vykonávala krajinská pojišťovna v Budapešti, proti zemské úřadovně pro pojištění dělníků na Slovensku v Bratislavě.

Pokud jde o důchody, přiznané pojišťovnou, jež měla sídlo mimo nynější území republiky Československé, náleží příplatek pouze, podá-li poživatel důchodu u územní úrazové pojišťovny dělnické (zemské úřadovny pro pojištění dělníků na Slovensku v Bratislavě), neb u správy podniku, příslušné podle předešlého odstavce, do šesti měsíců ode dne, kdy nárok na příplatek vznikne, žádost za přiznání příplatku, opatřenou doklady, prokazujícími nárok.

Zmeškání lhůty v předešlém odstavci stanovené může býti v případech zvláštního zřetele hodných prominuto.

§ 5, odst. 1.

Příplatek náleží pouze potud, pokud důchod sám anebo důchod i s příplatkem nepřesahuje ročně u zraněného dle § 2

- ad a) 2400 Kč,
- ad b) 3600 Kč,
- ad c) 4800 Kč.

Na důchodce dle § 6, odst. 10., úrazového zákona, kteří požívají 1½násobné částky plného důchodu, se toto omezení nevztahuje.

Důchody pozůstalých i s příplatky dohromady nesmějí převyšovati 4800 Kč.

Pokud jde o důchody z úrazů utrpených při provozování podniků železničních, započítávají se do částek uvedených v odstavcích 1. až 3. též výslužné, běžný dar z milosti, drahotní přídavky (výpomoci a pod.) k výslužnému a běžným darům z milosti, z řádného výslužného však pouze 75%.

Drahotní příplatek může býti zcela, po případě z části odepřen, zjistí-li úrazová pojišťovna dělnická, nebo správa podniku, proti němuž nárok na příplatek podle § 4 náleží, že výdělek nebo jiný příjem důchodcův převyšuje ročně 12.000 Kč.

Č l á n e k II.

V § 7 zákona o drahotních příplatcích k úrazovým důchodům ze dne 29. října 1919, č. 606 Sb. z. a n., jest položiti v odst. 1. místo číslice 42 číslici 41⅔.

V § 9, odst. 1., cit. zákona jest vyloučiti slovo „povinnému“.

Č l á n e k III.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. října 1921 a pozbývá platnosti dnem 31. prosince 1922.

Vláda se zmocňuje, aby nařízením platnost zákona prodloužila. Ministru sociální péče se ukládá, aby jej provedl po dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.
Dr. Beneš v. r.
Habrman v. r.

482.

Zákon ze dne 21. prosince 1921,

jímž se prodlužuje a mění zákon z 12. srpna 1921, č. 322 Sb. z. a n., o podpoře nezaměstnaných.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Č l á n e k I.

Účinnost zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 322 Sb. z. a n., o podpoře nezaměstnaných, se prodlužuje od 1. ledna 1922 až do 31. března 1922 s těmito změnami:

1. Na místě 2. odst. § 5 nastoupí tento odstavec:

(2) Všichni zaměstnavatelé jsou povinni hlásiti uprázdněná místa u místní příslušné veřejné zprostředkovatelný práce nebo u odborové zprostředkovatelný práce, pokud kolektivní smlouvou jsou k tomu zavázáni.

2. 1. odst. § 11 bude zníti takto:

(1) K zajištění nároků na další podporu je nezaměstnaný povinen aspoň dvakrát týdně hlásiti se osobně o zaměstnání buď u veřejné zprostředkovatelný práce nebo odborové zprostředkovatelný práce, ministerstvem sociální péče uznané. Není-li v místě pobytu podporovaného zprostředkovatelný práce, lze nahradit osobní hlášení jiným vhodným způsobem, jež určí politický úřad (administrativní vrchnost) I. stolice.

Článek 2.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Provedením pověřuje se ministr sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Beneš v. r.

Habrman v. r.

483.

**Zákon ze dne 21. prosince 1921,
kterým se určuje peníz 130,000.000 Kč k účelům sociálního pojištění.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

K účelům chystaného starobního a invalidního pojištění určuje se prozatím peníz 130,000.000 Kč.

§ 2.

Peníze toho dlužno použiti především na podporu osob, které nebudou pojaty do chystaného pojištění pro případ stáří a invalidity proto, že překročily 60. rok svého věku v době, kdy nabude účinnosti zákon o tomto pojištění.

§ 3.

Peníz v § 1 uvedený opatří se částkou 100,000.000 Kč z výnosu všeobecné daně z obratu a pracovních výkonů a daně přepychové podle zákona z 12. srpna 1921, č. 321 Sb. z. a n., a částkou 30,000.000 Kč z fondu

pro opatření strojených hnojiv podle § 11, posledního odstavce, zákona z 22. prosince 1920, č. 683 Sb. z. a n. Pokud by všeobecná daň z obratu a pracovních výkonů a daň přepychová nevynesla zmíněných 100,000.000 Kč nad výnos ve státním rozpočtu pro rok 1922 preliminovaný, zmocňuje se ministr financí, aby scházející částku opatřil úvěrními operacemi.

§ 4.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Jeho provedení ukládá se ministru sociální péče a ministru financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Beneš v. r.

Habrman v. r.

A. Novák v. r.

484.

**Zákon ze dne 21. prosince 1921,
kterým se působnost zákona o pensijním pojištění rozšiřuje na Slovensko a Podkarpatskou Rus.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Působnost zákona ze dne 16. prosince 1906, č. 1 ř. z. na rok 1907, ve znění upraveném císařskými nařízeními ze dne 25. června 1914, č. 138 ř. z., a zákonem ze dne 5. února 1920, č. 89 Sb. z. a n., rozšiřuje se na Slovensko a Podkarpatskou Rus počínajíc dnem 1. ledna 1922.

§ 2.

V Bratislavě zřizuje se zemská úřadovna Všeobecného pensijního ústavu.

§ 3.

Vláda se zmocňuje, aby k řízení této zemské úřadovny jmenovala správní komisi z polovice ze zaměstnavatelův a z polovice z pojištěncův, jakož i členy rozhodčího soudu, a aby vypracovala stanovy a jednací řád této úřadovny.

§ 4.

Vláda se dále zmocňuje, aby nařízením zrušila nebo změnila zákonná ustanovení platná na Slovensku a v Podkarpatské Rusi, pokud jsou v rozporu se zákonem o pensijním pojištění.